

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Regi Portvgalliae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

sed divina potius potestate conjugium spirituale dissolvitur, cum per translationem, vel depositionem, aut etiam cessionem auctoritate Rom. Pontificis, quem constat esse Vicarium Iesu Christi, Episcopus ab Ecclesia remoyeretur. Et ideo tria haec, quae praemissimus, non tam constitutione canonica, quam institutione divina soli sunt Romano Pontifici reservata. Sicut autem Episcopus consecratus sine licentia Rom. Pontificis suam non debet Ecclesiam derelinquere, sic electus confirmatus praeter ejus assensum suam deserere nequit Ecclesiam, cui est matrimonialiter alligatus, cum non debeat in dubium revocari, quin post electionem & confirmationem canoncam, inter personas eligentium & electi conjugium sit spirituale contractum. Quia licer inveniatur in canone, quod si electus ultra quinque menses per suam negligentiam retinuerit viduaram Ecclesiam, nec ibi nec alibi consecrationis donum percipiat, non tamen intelligitur Ecclesia viduata, quasi sponsum non habeat; sed quia cum sponsus ejus nondum sit consecratus, adhuc quoad quedam quasi viri manet solatio destituta. Nos ergo, qui sacra docente scriptura monemur ne nostrum alij demus honorem, quoniam apostolati nostro multis referentibus innotuerat quod tu magistrum W. de Chimeleio, qui electus fuerat in Abrincen. Episcopum, & per Metropolitanum suum postea confirmatus, diutius tam in spiritualibus quam in temporalibus ministrarat, in Andegaven. Ecclesiam praeter apostolicę sedis auctoritatem presumpsisti transferre, & Episcopum consecrare, quem & venerabilis frater noster Rothomagen. Archiepiscopus praeter apostolicę sedis mandatum absolvit, & ei tribuit licentiam transeundi, venerabili fratri nostro Bituricen. Archiepiscopo, de quo plenam fiduciam obtinemus, dedimus in mandatis, ut inquisita super hoc pleniū veritate, si rem gestam taliter inveniret, te & Rothomagen. Archiepiscopum, qui saltem apostolicam sedem super hoc consulere debuistis, a confirmatione pariter & consecratione Pontificum, memoratum vero W. ab executione pontificalis officij, nostra fretus auctoritate, suspenderet. Qui mandati nostri diligens executor, super quo devotionem ejus digna gratiarum prosequimur actione, cum per con-

cessionem spontaneam ei de veritate negotij constitisset, te & dictum Archiepiscopum juxta tenorem apostolici mandati suspendit. Quia vero tu & dictus Archiepiscopus nobis humiliter & devote per nuntios & literas supplicasti ut veniam dantes errori, quia non ex malignitate sed ex simplicitate peccasti, cum id etiam & urgens necessitas & evidens utilitas Andegaven. Ecclesiae postularet, quoniam in aliam personam idoneam non poterant convenire, vestris canis misericorditer parceremus, ne vitam in confusione ulla tenus finiretis; Nos, qui personam tuam sincera carare diligimus, & tuo, quantum cum Deo possumus, intendimus honori deferre, cum te inter fratres & coepiscopos nostros membrum honorabile reputemus, & confessionem spontaneam & supplicationem devotam benignius attentes, de consticta Rom. sedis clementia penam inflictam duximus relaxandam; venerabili fratri nostro Bituricen. Archiepiscopo per apostolica scripta mandantes quatenus te & prefatum Rothomagen. Archiepiscopum a pena suspensionis publicè denuntiari absolutos. Datum Laterani III. Novenas Decembri.

In eundem ferè modum Rothomagen. Archiepiscopo. Scriptum est super hoc Bituricen. Archiepiscopo.

REGI PORTVGALLIAE.

In eo sumus proposito constituti, ut personam tuam inter alios mundi Principes prerogativa dilectionis & gratia velimus, quantum cum Deo possumus, honorare, ad qua nimis illud, nec immerito, specialiter nos inducit, quod regnum tibi commissum ab inclita recordationis progenitoribus tuis Ecclesia Romana constitutum est centrale, unde per dilectos filios Iohannem Ovezi & Egeas Petri fratres Hospitalis Hierosolymitani pro annuo censu quatuor unciarum auri, quas magnitudo regia recognovit ratione temporis à Lateran. Concilio jam elapsi, quingentos & quatuor morabatinos ad suggestionem dilecti filii fratri Rainerij nuntij nostri nobis regia serenitas delinavit, quod debita prosequimur gratiarum actione. Quia vero de mille aureis a dicto patre tuo bona memoriae Alexandro

Ep. 44.
Vt promulga
Rom. Ecclesia
centrum persol-
vat.
Vide supra ep. 44.

dro prædecessori nostro donatis, & de centum censualibus annuatim solvendis, es nescire professus veritatem, sed omnia discutienda nostro examini reservabas; nos volentes omnem ambiguitatem à tuo pectori penitus amovere, rescriptum inclytæ memoriae Alphonsi patris tui, sicut in registro ejusdem prædecessoris nostri, cui donatio facta fuit, de verbo ad verbum invenimus, celsitudini tuæ præsentibus inclusum literis fideliter destinamus. Quocirca nobilitatem regiam rogamus attentiùs & moneamus quatenus parentum inhærens vestigiis, ut sicut es successor in regno, ita & voti successor existas, quæ pro salute sua pariter & suorum Christi Vicario concesserunt, liberaliter & sine difficultate qualibet persolvas. ex quo, præter æternæ remunerationis præmium, temporaliter quoque tibi & regno tuo per apostolicæ sedis protectionem & gratiam multa provenire poterunt incrementa, neque contrarium posses sine offensa creatoris efficer: qui etsi de aliarum Ecclesiarum injuriis graviter offendatur, tanto gravius adversus eos qui apostolicæ sedis iura illicite detinent commovetur, quanto fortius peccare videntur qui ejus quæ caput est omnium & magistra, non sine præsumptione sacrilega jura invadere non formidant. Datum Laterani V. Idus Decembbris.

FRATRI RAYNERIO.

Sicut nobis per tuas literas intimasti, carissimus in Christo filius noster illustris Rex Portugallæ nuper nobis pro anno censu quatuor unciarum auri, quas coram te recognovit, quingentos & quatuor morabatinos fratri A. magistro Hierosolymitani Hospitalis in Hispania nostro nomine assignavit, quos idem Hospitalarius nobis nuper sine diminutione transmisit. Super aliis vero de quibus idem Rex se nescire professus est veritatem, & qua nostro examini discutienda commisit, per rescriptum donationis bona recordationis Alexandro Papa prædecessori nostro factæ ab inclytæ memoriae Alphonso patre ipsius Regis, quod ipsi nostris inclusum literis destinamus, eum reddimus certiorem. Tu autem eundem diligenter moneas & inducas ut sicut in regno ita & in voto patri succedens, oblatum Vicario Iesu

Christi sine qualibet diminutione persolvat quod non posset sine grandi sacrilegio retinere. Datum ut suprà.

ARCHIEPISCOPO LVNDEN.

TVarum nos tenor literarum edocuit quod fratres Hospitalis sancti Iohannis laici & illiterati ad partes illas mittuntur pro eleemosynis colligendis quas populus ex devotione pro sustentatione pauperum præfato loco mittere consuevit. Quia vero non sufficiunt per se loca omnia circumire, sibi Clericos, sacerdotes, laicos, etiam rudes, non religiosos, sed in nequitii exercitatos assument, eorum pectoribus crucis charactrem imponentes. Cumque gulæ & ebrietati deserviant, se valde in honestos in aliis ostendentes, Clerum & populum graviter scandalizant, cum ipsi laici prioratum fungantur officiis, & tam Clericis quam sacerdotibus præponantur; & non solum Episcopis inobedientes existunt, verum etiam quasdam immunitates, tanquam ab apostolica sede sibi indultas, præsumunt sibi temere vendicare. Cum enim in quadam Ecclesia baptimali eis à tuo prædecessore collata quidam nuper percutiens vicarium sacerdotem, ipsam Ecclesiam sanguinis effusione fecisset, usque ad reconciliacionem divina ibidem interdixisti officia celebrari. Sed nihilominus ipsi divina in ea officia celebrarunt. Sacerdotes insuper undecunque venientes ad eos, de quorum etiam conversatione & ordinatione nulla certitudo prorsus habetur, ad divinum officium sibi celebrandum recipiunt, Episcoporum assensu minimè requisito. Alios etiam Presbyteros ab officio suspensos per Episcopos suos pro suorum exigentia meritorum, iidem, cum sint laici, ad officia restituunt exequenda. Quidam præterea cum uxoriibus suis in domibus propriis commorantur, quos, eò quod eis de suis aliquid conferunt annuatim, ita emancipare contendent, ut aliis secundum leges terræ de sibi objectis respondere minimè tenentur. Verum quia privilegium meretur amittere qui permitta sibi abutitur * libertate, fraternitati tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si quos Clericos seu sacerdotes aut laicos à prædictis fratribus pro colligendis eleemosynis cruce falsò signatos inveneris, his à quibus ipsos missos fuisse

Epist. 450.
Ut eleemosynarū collectores pij & boni ordinentur, recte illis qui populum offendebant,
Cap. Tuarum.
De privilegiis.

* In Terris Col-
lect. possestat.